

अलंकारशब्दस्य पृथगुपादानादनलंकारं वस्तुमात्रं गृह्यते । तत्र वस्तुरूपशब्दशक्त्युद्भवो व्यङ्ग्यो यथा—

पन्थिअ ! ण एत्थ सत्थरमत्थि मणं पत्थरत्थले गामे ।

उण्णअ पओहरं पेक्खिउण्ण जइ वससि ता वससु ॥

अत्र सत्थरादिशब्दशक्त्या यद्युपभोगक्षमोऽसि तदास्वेति वस्तु व्यज्यते ।

अलंकाररूपो यथा—‘दुर्गालङ्घितविग्रहः—’ इत्यादौ (६२ पृ.) ।

अत्र प्राकरणिकस्योमानाममहादेवीवल्लभभानुदेवनामनृपतेर्वर्णने द्विती-

दिति । ‘व्यङ्ग्यस्य’ इति शेषः । अनलंकारमिति । अलंकारशब्दोऽत्र धर्म-
परः । तेन न विद्यते अलंकारो यत्रेति वैदुषीहिः । तत्पुरुषसमासे क्लीबत्वं न
स्यात् । ‘शेषतत्पुरुषद्वन्द्वावन्यस्थपदलिङ्गकौ’ इत्यनुशासनेन पुंस्त्वप्रसक्तेः ॥
पन्थिअ इति । ‘पथिकं नात्र सत्तरमस्ति मनाक्प्रस्तरस्थले ग्रामे । उन्नतपयो-
धरं प्रेक्ष्य यदि वससि तद्वस ॥’ इति संस्कृतम् । निवासार्थिनं पथिकं प्रति स्वयं दूत्या
उक्तिरियम् । सत्तरं शयनीयकटः मनागल्पमपि तच्चास्ति । प्रस्तर एव वयं
स्वपिम इति दर्शयति—प्रस्तरस्थल इति । पयोधरं मेघम् । तत्तदा निवासोपगुक्तं
शयनीयकटादिकमत्र नास्त्येव । मेघप्रतिरुद्धगतिकतया यदि वससि तद्वसेत्यापा-
ततः प्रतीयते । तस्य व्यङ्ग्यमाह—अत्रेति । सत्थरादीत्यादिना पत्थरत्थलप-
ओहरशब्दयोर्ग्रहणम् । परदारगमननिषेधकशाल्पार्थक्यं सत्थरपदं प्राकृतलिष्टम् ।
प्रस्तरं स्त्रीजनं संभोगार्थं गृह्णातीत्येवमर्थकं प्रस्तरस्थलपदं संस्कृतलिष्टम् । स्तनार्थक-
मपि पओहरपदमुभयोः लिष्टम् । एषां शक्त्या सामर्थ्येन परम्परयापि । शब्दशक्त्यु-
द्भवो यथा—‘शनिश्शनिश्च तमुच्चैर्निहन्ति, कुप्यसि नरेन्द्र यस्यै त्वम् । यत्र प्रसी-
दसि पुनः, स भ्रातुदारोऽनुदारश्च ॥’ शनिर्ग्रहोऽशनिर्वज्रं च तमुच्चैर्निहन्ति । अनु-
दारोऽनुमतदारः । तत्राशनिशब्दशक्त्या शनिविरुद्धे व्यञ्जिते तद्वारा विरुद्धावपि त्वद-
नुवर्तनार्थमेकं कार्यं कुरुत इति वस्तु व्यज्यते । उत्तरार्थे तु विरोधाभास एव । यद्वा
सोऽनुदारोऽपि त्वदनुवृत्त्या उदारो भवतीत्यर्थः ॥ अलंकाररूप इति । ‘शब्दश-

१. अत्रेति । प्रस्तराणां तत्त्वेनाध्यवसितानां मूर्खाणां स्थले तन्मयेऽत्र ग्रामे सत्थरं शालं
कामशालमित्यर्थः । यद्वा सत्थरं शालं मनाक् किञ्चिदपि नास्ति, किं पुनः साहित्यम् ।
तस्माद्विज्ञिताभिश्च विरहाग्निः शङ्कुमुन्नतमनुपमुक्तं पयोधरं स्तनं तादृशोदीपकं मेघं च प्रेक्ष्य
यद्युपभोगक्षमोऽसि तदा आस्वेति । प्रस्तरस्थल इत्यनेन शय्यापेक्षापि नास्तीति ध्वन्यते ।
अत्र शब्दशक्तिमूलत्वं परिवृत्त्यसहनानार्थशब्दप्रयोगादवसेयमिति व्यङ्ग्यार्थः ॥

१. ‘अलंकार—’ इत्यादिः ‘उपचर्यते’ इत्यन्तः पाठो ग-पुस्तके नास्ति. २. ‘समासः’ इति पुस्तका-
न्तरे. ३. ‘तत्पुरुषे’ इति पुस्तकान्तरे.